

ДРАГОЉУБ М. ПАВЛОВИЋ

ЧАЧАК ОД 1405. ДО 1805. ГОДИНЕ

XV И XVI ВЕК

После косовске погибије 1389. године, наследник кнеза Лазара Хребељановића на челу тадашње средњовековне Србије постао је његов син Стефан Лазаревић (1389—1427). У току своје владавине, прикљештен између Угарске и Турака, Стефан је прикупио све области Лазареве, Бранковића и Балшића, и, у исто време, ојачао личну и државну власт. Поред тога, он је, више него ранији српски владари, развијао и привредно-економске делатности. Нарочиту пажњу посвећивао је рударству, занатству и трговини.

Са развојем привреде, широм Србије множили су се рударски центри и тргови, већи или мањи. Мале тргове имала су мања градска насеља и понеко веће село, где су о празницима одржавани сајмови (панађури). Веће тргове имала су развијенија рударска и трговачка средишта, као и жупски градови на важнијим саобраћајницама. Најважнији градови у средњовековној Србији били су Ново Брдо, Рудник и Београд.

У већим насељима и трговима, поред Срба, Грка и других, најбројнији пословни људи са стране били су Дубровчани, најпре

